

EUROPA-PARLAMENTET

1999

2004

Mødedokument

ENDELIG
A5-0330/2003

7. oktober 2003

BETÆNKNING

om forslag til Rådets direktiv om erstatning til ofre for forbrydelser
(KOM(2002) 562 – C5-0517/2002 – 2002/0247(CNS))

Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre
Anliggender

Ordfører: Roberta Angelilli

Tegnforklaring

- * Høringsprocedure
flertal af de afgivne stemmer
- **I Samarbejdsprocedure (førstebehandling)
flertal af de afgivne stemmer
- **II Samarbejdsprocedure (andenbehandling)
*flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning
flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre
den fælles holdning*
- *** Samstemmende udtalelse
*flertal blandt Parlamentets medlemmer undtagen i de tilfælde, der
omhandles i EF-traktatens artikel 105, 107, 161 og 300 og i EU-
traktatens artikel 7*
- ***I Fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
flertal af de afgivne stemmer
- ***II Fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
*flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning
flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre
den fælles holdning*
- ***III Fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)
flertal af de afgivne stemmer for at godkende det fælles udkast

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Ændringsforslag til en lovgivningsmæssig tekst

I Parlamentets ændringsforslag markeres de tekstdele, der ønskes ændret, med fede typer og kursiv. Kursivering uden fede typer er en oplysning til de tekniske tjenestegrene om elementer i den lovgivningsmæssige tekst, der foreslås rettet med henblik på den endelige tekst (f.eks. materielle fejl eller manglende tekst i en sprogversion). De foreslåede rettelser skal godkendes af de berørte tekniske tjenestegrene.

INDHOLD

	Side
PROTOKOLSIDE	4
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING 5	
BEGRUNDELSE.....	37

PROTOKOLSIDE

Med skrivelse af 4. november 2002 anmodede Rådet i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 308 Parlamentet om en udtalelse om forslag til Rådets direktiv om erstatning til ofre for forbrydelser (KOM(2002) 562 – 2002/0247(CNS)).

På mødet den 7. november 2002 meddelte Parlamentets formand, at dette forslag var henvist til Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender som korresponderende udvalg og til Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked som rådgivende udvalg (C5-0517/2002).

På mødet den 10. december 2002 valgte Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender Roberta Angelilli til ordfører.

På møder den 21. januar, 9. juli og 30. september 2003 behandlede udvalget Kommissionens forslag og udkastet til betænkning.

På sidstnævnte møde vedtog det enstemmigt forslaget til lovgivningsmæssig beslutning.

Til stede under afstemningen var: Jorge Salvador Hernández Mollar (formand), Johanna L.A. Boogerd-Quaak og Giacomo Santini (næstformænd), Roberta Angelilli (ordfører), Marco Cappato (for Mario Borghezio), Carmen Cerdeira Morterero, Ozan Ceyhun, Carlos Coelho, Gérard M.J. Deprez, Giuseppe Di Lello Finuoli, Francesco Fiori (for Marcello Dell'Utri, jf. forretningsordenens artikel 153, stk. 2), Marie-Thérèse Hermange (for Mary Elizabeth Banotti), Timothy Kirkhope, Eva Klamt, Ole Krarup, Alain Krivine (for Ilka Schröder), Jean Lambert (for Alima Boumediene-Thiery), Baroness Ludford, Lucio Manisco (for Fodé Sylla), Manuel Medina Ortega (for Sérgio Sousa Pinto), Hartmut Nassauer, Bill Newton Dunn, Marcelino Oreja Arburúa, Elena Ornella Paciotti, Paolo Pastorelli (for Thierry Cornillet), Hubert Pirker, Martine Roure, Patsy Sørensen, Joke Swiebel, Anna Terrón i Cusí, Maurizio Turco, Christian Ulrik von Boetticher og Christos Zacharakis (for Bernd Posselt).

Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked vedtog den 20. februar 2003 ikke at afgive udtalelse.

Betænkningen indgivet den 7. oktober 2003.

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

**om forslag til Rådets direktiv om erstatning til ofre for forbrydelser
(KOM(2002) 562 – C5-0517/2002 – 2002/0247(CNS))**

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2002) 562)¹,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 308, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C5-0517/2002),
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A5-0330/2003),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. EF-traktatens artikel 250, stk. 2;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. kræver, at der indledes samrådsprocedure, jf. fælleserklæringen af 4. marts 1975, hvis Rådet ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 5. anmoder Rådet om at høre Parlamentet på ny, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

¹ EUT C 45 E af 25.2.2003, s. 69-89.

² EUT C 95 E af 23.4.2003, s. 40-44.

Ændringsforslag 1

Betragtning 1

(1) Den Europæiske Union har sat sig som mål at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor den frie bevægelighed for personer er sikret.

Foranstaltninger til beskyttelse af ofre for forbrydelser bør være et led i opfyldelsen af denne målsætning.

(1) Den Europæiske Union har sat sig som mål at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor den frie bevægelighed for personer er sikret. ***Den gradvise etablering af dette område forudsætter, at medlemsstaterne vedtager lovgivningsmæssige minimumsforanstaltninger, der fører til et system for erstatning til ofre for forbrydelser.***

Begrundelse

Kræver ingen nærmere forklaring.

Ændringsforslag 2

Betragtning 2

(2) I Rådets og Kommissionens ***Wien-handlingsplan fra 1998*** opfordres der til at tage spørgsmålet om støtte til ofre op gennem en sammenlignende undersøgelse af erstatningsordninger for ofre og en vurdering af nytten af en EU-indsats.

(2) I Rådets og Kommissionens ***handlingsplan for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres, vedtaget af Rådet (retlige og indre anliggender) den 3. december 1998¹***, opfordres der, ***særlig i punkt 19 og i punkt 51, litra c)***, til at tage spørgsmålet om støtte til ofre op gennem en sammenlignende undersøgelse af erstatningsordninger for ofre og en vurdering af nytten af en EU-indsats.

¹ EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1.

Begrundelse

Det er nødvendigt at anføre den mest korrekte betegnelse på den såkaldte "Wien-handlingsplan", i det mindste når den anvendes første gang i en lovgivningstekst.

Der bør desuden henvises til de konkrete punkter i den nævnte handlingsplan, som udgør en vigtig begrundelse for indholdet i lovgivningsinitiativet.

Ændringsforslag 3
Betragtning 3

(3) Kommissionen forelagde *i 1999* en meddelelse om "Ofre for kriminalitet i Den Europæiske Union - overvejelser om standarder og tiltag".

(3) ***Den 14. juli 1999*** forelagde Kommissionen ***Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg*** en meddelelse om "Ofre for kriminalitet i Den Europæiske Union - overvejelser om standarder og tiltag". ***Europa-Parlamentet vedtog den 15. juni 2001¹ en beslutning om Kommissionens meddelelse.***

1 EFT C 67 af 1.3.2001, s. 304.

Begrundelse

Ændringsforslaget kræver ingen nærmere forklaring, da det blot nævner de fakta, der har været af betydning for direktivets tilblivelse.

Ændringsforslag 60
Betragtning 4

(4) ***Med henvisning til denne meddelelse opfordrede formandskabet i konklusionerne*** fra Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 ***til***, at der ***blev udarbejdet*** minimumsstandarder for beskyttelse af ofre for forbrydelser, navnlig hvad angår ofrenes domstolsadgang og ret til skadeserstatning, herunder dækning af sagsomkostninger. Formandskabet efterlyste også nationale programmer til finansiering af offentlige og ikke-statslige foranstaltninger vedrørende bistand til og beskyttelse af ofre.

(4) ***Det fastsættes i formandskabets konklusioner*** fra Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, ***og særlig i punkt 32***, at der ***bør udarbejdes*** minimumsstandarder for beskyttelse af ofre for forbrydelser, navnlig hvad angår ofrenes domstolsadgang og ret til skadeserstatning, herunder dækning af sagsomkostninger. Formandskabet efterlyste også nationale programmer til finansiering af offentlige og ikke-statslige foranstaltninger vedrørende bistand til og beskyttelse af ofre.

Begrundelse

Det er nødvendigt at præcisere det punkt i Det Europæiske Råds konklusioner, der indeholder det konkrete politiske mandat til at fastsætte lovforanstaltninger på fællesskabsplan til beskyttelse af ofre for forbrydelser.

Ændringsforslag 5 Betragtning 5

(5) Rådet vedtog den 15. marts 2001 rammeafgørelse 2001/220/RIA om ofres stilling i forbindelse med straffesager. **Afgørelsen, som er baseret på afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, giver ofre for forbrydelser mulighed for at kræve erstatning fra skadevolderen inden for rammerne af en straffesag.** Ud over denne bestemmelse er spørgsmålet om erstatning til ofre for forbrydelser ikke behandlet.

(5) Rådet vedtog den 15. marts 2001 rammeafgørelse 2001/220/RIA om ofres stilling i forbindelse med straffesager. **Artikel 9 i denne rammeafgørelse opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at ofre for forbrydelser har ret til, at der som led i straffesagen træffes afgørelse om erstatning fra gerningsmanden.** Ud over denne bestemmelse er spørgsmålet om erstatning til ofre for forbrydelser ikke behandlet **på fællesskabsplan.**

Begrundelse

Teksten er præciseret samtidig med, at det, der betragtes som overflødigt, er udeladt.

Ændringsforslag 6 Betragtning 6

(6) Kommissionen vedtog den 28. september 2001 en grønbog om erstatning til ofre for forbrydelser. Med grønbogen blev der iværksat en høring om, hvilke målsætninger et fællesskabsinitiativ på dette område kunne have med henblik på spørgsmålet om erstatning til ofre for forbrydelser således som nævnt i Tammerfors-konklusionerne.

(6) Kommissionen vedtog den 28. september 2001 en grønbog om erstatning til ofre for forbrydelser. Med grønbogen blev der iværksat en høring om, hvilke målsætninger et fællesskabsinitiativ på dette område kunne have med henblik på spørgsmålet om erstatning til ofre for forbrydelser således som nævnt i Tammerfors-konklusionerne, **særlig i punkt 32.**

Begrundelse

Der bør henvises til det punkt i konklusionerne fra Tammerfors, som indeholder det konkrete politiske mandat til at lovgive på fællesskabsplan om beskyttelse af ofre for kriminalitet.

Ændringsforslag 7
Betragtning 7

(7) I reaktionerne på grønbogen, herunder Europa-Parlamentets beslutning og udtalelsen fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, blev der opfordret til at indføre minimumsstandarder for erstatning til ofre for forbrydelser i EU og til at lette adgangen til en sådan erstatning i grænseoverskridende situationer.

(7) I reaktionerne på grønbogen, herunder Europa-Parlamentets beslutning **af 24. september 2002** og udtalelsen fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, blev der opfordret til at indføre minimumsstandarder for erstatning til ofre for forbrydelser i EU og til at lette adgangen til en sådan erstatning i grænseoverskridende situationer.

Begrundelse

Det er nødvendigt at angive den nøjagtige dato for vedtagelsen af beslutningen for at kunne tidsfæste den.

Ændringsforslag 8
Betragtning 8

(8) Formålet med dette direktiv er at indføre minimumsstandarder **for** erstatning til ofre for forbrydelser **i Den Europæiske Union** og lette adgangen til en sådan erstatning i grænseoverskridende situationer. At forfølge dette mål er i overensstemmelse med **anmodningen fra** Det Europæiske Råd i Tammerfors og med forslagene i grønbogen og reaktionerne derpå.

(8) Formålet med dette direktiv er **dels** at indføre minimumsstandarder, **som inden for Den Europæiske Union sikrer, at hver medlemsstat yder** erstatning til ofre for forbrydelser, **der er begået inden for dens territorium**, og **dels** at lette adgangen til en sådan erstatning i grænseoverskridende situationer, **dvs. når forbrydelsen har fundet sted i en anden medlemsstat end den, hvor ofret har bopæl**. At forfølge dette mål er i overensstemmelse med **de retningslinjer, der blev udstukket af** Det Europæiske Råd i Tammerfors, og med forslagene i grønbogen og reaktionerne derpå.

Begrundelse

Ændringsforslaget præciserer de to hovedformål med direktivforslaget på en meget klarere måde, henholdsvis indførelsen af "minimumsstandarder for erstatning til ofre for forbrydelser", som behandles i første del af forslaget (artikel 1-15), og fastsættelsen af bestemmelser om "erstatning i sager med grænseoverskridende aspekter" (artikel 16-23).

Ændringsforslag 9
Betragtning 8 a (ny)

(8a) Medlemsstaterne bør tilnærme deres love og administrative bestemmelser gennem vedtagelse af minimumsstandarder i det omfang, det er nødvendigt for at opfylde målsætningen om at sikre ofre for forbrydelser et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, uanset i hvilken medlemsstat de befinder sig i.

Vedtagelsen af disse bestemmelser er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan fastsætte eller opretholde mere fordelagtige bestemmelser for ofre for forbrydelser, og ingen medlemsstat kan påberåbe sig disse bestemmelser som grundlag for en nedsættelse af det allerede fastsatte beskyttelsesniveau.

Begrundelse

Den Europæiske Union bør fastsætte de nødvendige foranstaltninger, som kan begrænse de uretfærdige følger af de forskellige erstatningsniveauer, der i øjeblikket findes i medlemsstaterne, idet størrelsen af og muligheden for erstatning varierer afhængigt af ofrets bopælsmedlemsstat eller den medlemsstat, hvor forbrydelsen har fundet sted. I to medlemsstater findes der endnu ingen bestemmelser herom.

EU bør ligeledes sikre, at adgangen til statslig erstatning til ofrene ikke påvirkes negativt af det sted, hvor forbrydelsen har fundet sted, og det er derfor nødvendigt at fastsætte særlige foranstaltninger, der tager hensyn til ofre i sager med grænseoverskridende aspekter, dvs. når de har været ofre for en forbrydelse i en anden medlemsstat end den, hvor de har deres bopæl.

Under hensyntagen til de væsentlige forskelle, der findes på dette område blandt medlemsstaterne, samt til deres forskellige socioøkonomiske niveau, sigter forslaget mod at fastsætte minimumsstandarder og ikke en harmonisering. Dette gør det muligt for de medlemsstater, der ønsker det, at opretholde eller indføre mere fordelagtige bestemmelser for ofrene for forbrydelser.

Ændringsforslag 10
Betragtning 8 b (ny)

(8b) Det er nødvendigt at anlægge et helhedssyn på vurderingen og behandlingen af behovene hos et offer for

*en forbrydelse for at undgå
delforanstaltninger eller
uoverensstemmelser, der kan medføre
sekundær viktimisering.*

Begrundelse

Støtteforanstaltningerne til ofret bør være mangesidede og fastlægges samlet, idet de hovedsagelig skal bestå af to former for foranstaltninger; de første skal afhjælpe det psykologiske pres, mens de andre skal yde erstatning for den materielle skade.

Ændringsforslag 11
Betragtning 10

(10) Da foranstaltningerne i dette direktiv er nødvendige for at opfylde Fællesskabets målsætninger, og da der ikke i **traktaten** er fastsat særlige beføjelser til at indføre et sådant retligt instrument, skal **traktatens** artikel 308 **anvendes**.

(10) Da foranstaltningerne i dette direktiv er nødvendige for at opfylde Fællesskabets målsætninger, og da der ikke i **EF-traktaten** er fastsat særlige **bestemmelser, der giver fællesskabsinstitutionerne** beføjelser **og hjemmel** til at indføre et sådant retligt instrument, skal **EF-traktatens** artikel 308 **vælges som retsgrundlag for dette**.

Begrundelse

Ordlyden er forbedret for at skabe større klarhed og præcision.

Ændringsforslag 12
Betragtning 11

(11) **Det er velkendt, at** ofre for forbrydelser **ofte ikke vil kunne** opnå erstatning fra skadevolderen, da skadevolderen ikke har de nødvendige midler til at honorere et erstatningskrav, eller fordi skadevolderen er ukendt eller ikke kan retsforfølges.

(11) **I praksis kan** ofre for forbrydelser **sjældent** opnå **fuld** erstatning fra skadevolderen, da skadevolderen ikke har de nødvendige midler til at honorere et erstatningskrav, eller fordi skadevolderen **er forsvundet eller** er ukendt eller ikke kan retsforfølges **eller dømmes**.

Begrundelse

Kræver ingen nærmere forklaring.

Ændringsforslag 13

Betragtning 12

(12) For at rette op på den situation har tretten medlemsstater indført statslige erstatningsordninger for at kunne yde erstatning til ofre for forbrydelser. Disse ordninger er indbyrdes meget forskellige med hensyn til, hvilke ofre der kan opnå erstatning, og hvordan erstatningen beregnes. To medlemsstater har ingen generelle erstatningsordninger.

(12) For at rette op på den situation har tretten medlemsstater indført statslige erstatningsordninger for at kunne yde **subsidiær** erstatning til ofre for forbrydelser, **når de i rimeligt omfang har udtømt alle andre muligheder gennem andre erstatningsordninger**. Disse ordninger er indbyrdes meget forskellige med hensyn til, hvilke ofre der kan opnå erstatning, og hvordan erstatningen beregnes. To medlemsstater har ingen generelle erstatningsordninger.

Begrundelse

Den statslige erstatningsordning bør være ofrets sidste sikkerhedsnet for skadeserstatning. Offeret bør derfor forinden have udtømt alle andre muligheder inden for et rimeligt omfang. Staten må om nødvendigt dække en eventuel difference mellem den erstatning, ofret har modtaget fra andre kilder, og den samlede erstatning, det har krav på.

Ændringsforslag 14 Betragtning 13

(13) Ofre for forbrydelser i Den Europæiske Union skal have ret til en **passende** erstatning **for** de skader, de har lidt, uanset i hvilken medlemsstat de er bosiddende, og uanset i hvilken medlemsstat forbrydelsen er begået.

(13) Ofre for forbrydelser i Den Europæiske Union skal have ret til en **øjeblikkelig, fuldstændig og effektiv** erstatning, **der skal stå i et passende forhold til** de skader, de har lidt, uanset i hvilken medlemsstat de er bosiddende, og uanset i hvilken medlemsstat forbrydelsen er begået.

Begrundelse

Hermed defineres kendetegnene for den godtgørelse, ofrene skal modtage.

Ændringsforslag 15 Betragtning 14

(14) I betragtning af de store forskelle mellem **de medlemsstater, der har indført erstatningsordninger, og under hensyntagen til de socioøkonomiske forskelle, må det foretrækkes at indføre**

(14) I betragtning af de store forskelle mellem **lovgivningerne om erstatninger, der ydes til ofre for forbrydelser, bør der først indføres minimumsstandarder på området og dernæst gradvis tilstræbes en**

minimumsstandarder *frem for at harmonisere* lovgivningen.

fremtidig harmonisering af lovgivningen.

Begrundelse

Ordlyden er blevet tilpasset og præciseret.

Ændringsforslag 16 Betragtning 15

(15) Minimumsstandarder bør omfatte ofre for personlige krænkelse, herunder voldsforbrydelser, terroristhandlinger, seksuelle krænkelse, forbrydelser mod kvinder og mindreårige og racistiske og fremmedfjendske forbrydelser. De bør omfatte de tab, som et offer for en forbrydelse lider som følge af personskaade, **dog ikke tingsskaade**. De skal også omfatte personer, der har mistet en forsørger, og **nære slægtninge** til ofre, der er afgået ved døden som følge af den skadevoldende handling.

(15) Minimumsstandarder bør omfatte ofre for personlige krænkelse, herunder voldsforbrydelser, terroristhandlinger, seksuelle krænkelse, forbrydelser mod kvinder og mindreårige og racistiske og fremmedfjendske forbrydelser. De bør omfatte de tab, som et offer for en forbrydelse lider **direkte eller indirekte** som følge af personskaade. De skal også omfatte personer, der har mistet en forsørger, og **i givet fald ægtefæller og førstegradsslægtninge** til ofre, der er afgået ved døden, **eller som er blevet ramt af kronisk og uafvendelig invaliditet** som følge af den skadevoldende handling.

Begrundelse

Når den skadevoldende handling mod et offer skyldes en forsætlig forbrydelse, der er begået under udøvelse af vold, bør skaderne erstattes, herunder også tab af ejendele, som direkte skyldes den begåede forbrydelse.

De forsørgelsesberettigede personer bør først og fremmest omfatte førstegradsslægtninge til ofre, der er afgået ved døden, eller som kronisk og uafvendeligt er blevet uarbejdsdygtige.

Det er vigtigt at medtage muligheden for at yde erstatning for tab, der er en indirekte følge af personskaade, således at ofret kan opnå erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, som undertiden udgør en stor del af den pågældendes samlede tab.

Ændringsforslag 17 Betragtning 16

(16) Alle borgere i Den Europæiske Union og alle med lovligt ophold i en medlemsstat skal uden forskelsbehandling

(16) Alle borgere i Den Europæiske Union og, **i overensstemmelse med princippet om social retfærdighed**, alle med lovligt

kunne opnå erstatning.

ophold i en medlemsstat skal uden forskelsbehandling kunne opnå erstatning.

Begrundelse

Det er nødvendigt at nævne den filosofiske og juridiske begrundelse for, at erstatningen også skal omfatte ofre, der ikke er EU-borgere.

Ændringsforslag 18 Betragtning 17

(17) Minimumsstandarden skal **knyttes til den enkelte medlemsstats nationale erstatningsret** for at sikre passende erstatninger og forudsigelige og gennemsigtige regler, uden at der harmoniseres.

(17) Minimumsstandarden skal **baseres på en tæt forbindelse med de gældende materielle skadeserstatningsregler i hver enkelt medlemsstat, dvs. den model som alle eksisterende erstatningsordninger i dag er baseret på**, for at sikre passende erstatninger og forudsigelige og gennemsigtige regler, uden at der harmoniseres.

Begrundelse

Minimumsstandarden bør baseres på en tilnærmelse til medlemsstaternes materielle skadeserstatningsregler på grundlag af den model, alle erstatningssystemer i medlemsstaterne bygger på.

Ændringsforslag 19 Betragtning 18

(18) Erstatningen skal dække ikke-økonomiske tab, bl.a. for at sikre en passende erstatning til ofre for alvorlige forbrydelser og til personer, der har mistet en forsørger, samt **nære slægtninge til ofre, der er afgået ved døden som følge af en forbrydelse.**

(18) Erstatningen skal dække ikke-økonomiske tab **som følge af immaterielle skader**, bl.a. for at sikre en passende erstatning til ofre for alvorlige forbrydelser og, **i tilfælde af dødsfald som følge af den skadevoldende handling, også** til personer, der har mistet en forsørger, samt **i givet fald til ægtefællen og førstegradsslægtninge.**

Begrundelse

Ikke-økonomiske tab er de tab, ofret har lidt, og som ikke kan afhjælpes, eller som det er vanskeligt at vurdere økonomisk (f.eks. smerte, fysisk og psykisk lidelse osv.), og som medlemsstaterne også bør erstatte som immaterielle skader. Minimumsstandarden bør ligeledes sikre, at erstatning til nære slægtninge først og fremmest tilfalder

førstegradsslægtninge.

Udtrykket "nære slægtninge" er for bredt og vagt i juridisk henseende. Man bør derfor undgå forvirring ved udtrykkeligt at nævne ægtefæller og førstegradsslægtninge.

Ændringsforslag 20

Betragtning 19

(19) Medlemsstaterne skal have mulighed for at bevare eller indføre det princip, at hovedansvaret for udbetaling af erstatning til ofret ligger hos skadevolderen. Der bør imidlertid indføres visse begrænsninger for dette princip for at undgå en urimelig forsinkelse i udbetaling af erstatning til ofret og for at begrænse risikoen for sekundær viktimisering.

(19) Medlemsstaterne skal have mulighed for at bevare eller indføre det princip, at hovedansvaret for udbetaling af erstatning til ofret ligger hos skadevolderen. Der bør imidlertid indføres visse begrænsninger for dette princip for at undgå en urimelig forsinkelse i udbetaling af erstatning til ofret og for at begrænse risikoen for sekundær viktimisering, **særlig når skadevolderen ikke kan afsløres, pågribes eller retsforfølges eller er betalingsudygtig, eller hvis der foreligger klare tegn på, at sagen vil vare mere end et år.**

Begrundelse

Skadevolderen er ansvarlig for de opståede skader og er derfor juridisk set forpligtet til at erstatte skaderne.

Det er imidlertid velkendt, at skadevolderen i mange tilfælde er betalingsudygtig eller ikke har kunnet afsløres eller pågribes eller retsforfølges. I andre tilfælde vil sagen vare længere end 6 måneder. I alle disse tilfælde bør staten yde erstatning, selv om den senere kan indtræde i ofrets rettigheder for at gøre krav på erstatningen.

Ændringsforslag 21

Betragtning 20

(20) For at sikre ens vilkår for alle ofre for forbrydelser i Den Europæiske Union bør det i minimumsstandarderne angives, i hvilke tilfælde **erstatningen** kan begrænses, navnlig når disse begrænsninger vedrører ofrets forpligtelser, f.eks. ofrets pligt til at anmelde forbrydelsen til politiet og indgive ansøgning om erstatning inden for en given frist. Der skal gælde undtagelser for disse begrænsninger for at undgå, at der stilles

(20) For at sikre ens vilkår for alle ofre for forbrydelser i Den Europæiske Union bør det i minimumsstandarderne angives, i hvilke tilfælde **den statslige erstatning** kan begrænses **af medlemsstaterne**, navnlig når disse begrænsninger vedrører ofrets forpligtelser, f.eks. ofrets pligt til at anmelde forbrydelsen til politiet og indgive ansøgning om erstatning inden for en given frist. Der skal gælde undtagelser for disse begrænsninger for at undgå, at der stilles

urimelige krav til ofret, og for at tage højde for eventuelle hindringer, som ofre i en grænseoverskridende situation kan stå overfor.

urimelige krav til ofret, og for at tage højde for eventuelle hindringer, som ofre i en grænseoverskridende situation kan stå overfor.

Begrundelse

Den erstatning, teksten henviser til, er altid statslig.

På den anden side vedrører minimumsstandarden fastlæggelsen af de begrænsninger, det tillades medlemsstaterne at fastsætte på dette område. Der er således tale om et mindsteniveau for erstatning, som alle medlemsstater skal indføre, hvilket ikke forhindrer, at de eventuelt kan overskride eller forbedre det.

Ændringsforslag 22 Betragtning 21

(21) Der vil blive indført et samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder for at lette adgangen til erstatning i de situationer, hvor **forbrydelsen finder sted** i en anden medlemsstat end **ofrets bopælsland**.

(21) Der bør indføres en **effektiv samarbejdsordning** mellem medlemsstaternes myndigheder for at lette adgangen til erstatning i de situationer, hvor **en person bliver offer for en forbrydelse** i en anden medlemsstat end **den, hvor den pågældende har permanent bopæl**.

Begrundelse

*Teksten gøres tydeligere og mere præcis ved at henvise til tilfælde, hvor **ofret** befinder sig i en grænseoverskridende situation.*

Ændringsforslag 23 Betragtning 22

(22) Dette samarbejde skal sikre, at et offer for en forbrydelse altid kan henvende sig til en myndighed i **ofrets bopælsland** for at mindske de praktiske og sproglige problemer, der opstår i en grænseoverskridende situation, uden at det berører medlemsstaternes ret til at anvende territorialitetsprincippet **som grundlag for erstatningspligten**.

(22) Denne samarbejdsordning skal sikre, at et offer for en forbrydelse altid kan henvende sig til en myndighed i **sit bopælsland** for at **indgive en ansøgning om erstatning med henblik på at** mindske de praktiske og sproglige problemer, der opstår i en grænseoverskridende situation, uden at det berører medlemsstaternes ret til at anvende territorialitetsprincippet, **hvorved den medlemsstat, på hvis område**

forbrydelsen er sket, gøres ansvarlig for betaling af erstatning.

Begrundelse

En model med gensidig bistand anses for mest velegnet til at løse de problemer, som et offer i en grænseoverskridende situation står over for. For det første anvendes territorialitetsprincippet, hvilket betyder, at den medlemsstat, hvor forbrydelsen har fundet sted, er ansvarlig for betaling af erstatning, og det suppleres med den ret, som ofret - for at undgå at blive ramt endnu hårdere - har til at indgive sin anmodning om erstatning til en myndighed i sit bopælsland.

Ændringsforslag 24

Betragtning 25

(25) I overensstemmelse med principperne om subsidiaritet og proportionalitet efter artikel 5 i EF-traktaten kan direktivets målsætninger, nemlig at indføre minimumsstandarder for erstatning til ofre for forbrydelser og lette adgangen til en sådan erstatning i grænseoverskridende situationer, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af ***direktivets*** omfang og virkninger bedre gennemføres ***på fællesskabsplan***. Direktivet begrænser sig til det minimum, der er nødvendigt for at nå disse mål.

(25) I overensstemmelse med principperne om subsidiaritet og proportionalitet efter artikel 5 i EF-traktaten kan direktivets målsætninger, nemlig at indføre minimumsstandarder for erstatning til ofre for forbrydelser og lette adgangen til en sådan erstatning i grænseoverskridende situationer, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af ***foranstaltningernes*** omfang og virkninger ***på fællesskabsplan*** bedre gennemføres ***af EU***. Direktivet begrænser sig til det minimum, der er nødvendigt for at nå disse mål.

Begrundelse

Ændringsforslaget har til formål at gøre testen tydeligere. [Den øvrige del af begrundelsen vedrører ikke den danske tekst. O.a.]

Ændringsforslag 25

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at indføre minimumsstandarder for erstatning til ofre for forbrydelser og lette adgangen til en sådan erstatning i grænseoverskridende situationer.

Formålet med dette direktiv er at indføre minimumsstandarder for ***statslig*** erstatning til ofre for forbrydelser ***begået på EU-medlemsstaternes område*** og lette adgangen til en sådan erstatning i grænseoverskridende situationer.

Begrundelse

Det er vigtigt ganske nøje at fastsætte formålene med direktivet, som vedrører en statslig erstatning, der bør sikres ofre for forbrydelser på EU-medlemsstaternes område.

Ændringsforslag 26 Artikel 2, stk. 1, litra a

1. Med forbehold af bestemmelserne i dette direktiv skal **medlemsstaterne** yde erstatning til:

a) ofre, der har lidt personskade, der er direkte forårsaget af en forsætlig forbrydelse mod *ofrets* liv, helbred eller personlige integritet, og som er begået på **en af medlemsstaternes** område

1. Med forbehold af bestemmelserne i dette direktiv skal **den enkelte medlemsstat** yde erstatning til:

a) ofre, der **er blevet permanent invalideret eller** har lidt personskade, der er direkte forårsaget af en forsætlig forbrydelse **eller af en alvorlig forsømmelse, som gerningsmanden til forbrydelsen med rimelighed kan holdes ansvarlig for**, mod *ofrets* liv, helbred eller personlige **fysiske eller psykiske** integritet, og som er begået på **dens** område

Begrundelse

Både permanent invaliditet og psykiske skader bør inddrages i beregningen af erstatning.

Offeret kan lide personskade og hermed forbundne tab som resultat af grov uagtsomhed fra skadevolderens side, og ofret bør også i dette tilfælde have krav på en minimumsstandard for erstatning.

Ændringsforslag 27 Artikel 2, stk. 1, litra a a (nyt)

aa) ofre, der har lidt tingsskade eller har mistet eller fået ødelagt ting som direkte følge af en forsætlig voldsforbrydelse mod deres helbred eller deres personlige, fysiske eller psykiske integritet, der er begået på medlemsstaternes område

Begrundelse

Der bør også ydes erstatning for ting tilhørende ofret, der er blevet beskadiget som direkte følge af en forsætlig, alvorlig og voldelig forbrydelse, f.eks. tøj, briller eller andre personlige effekter.

Ændringsforslag 28

Artikel 2, stk. 1, litra b

b) **nære slægtninge** eller personer, der har mistet en forsørger, således som defineret i litra a), som er afgået ved døden som følge af den skadevoldende handling.

b) **ægtefæller og førstegradsslægtninge** eller personer, der har mistet en forsørger, som er afgået ved døden som følge af den skadevoldende handling, **jf. bestemmelserne i litra a)**

Begrundelse

Se anden del af begrundelsen til ændringsforslag 16, for så vidt angår første del af dette ændringsforslag. Anden del af ændringsforslaget har til formål at sikre større terminologisk præcision.

Udtrykket "nære slægtninge" er for bredt og vagt i juridisk henseende. Man bør derfor undgå forvirring ved udtrykkeligt at nævne ægtefæller og førstegradsslægtninge.

Ændringsforslag 29
Artikel 2, stk. 2, litra a

a) "offer" defineres som en fysisk person, der har lidt skade, **herunder** fysisk eller psykisk skade, **følelsesmæssige lidelser eller økonomiske tab**, der er direkte forvoldt af handlinger eller undladelser, der strider mod en medlemsstats straffelov

a) "offer" defineres som en fysisk person, der har lidt **materiel** skade **og/eller** fysisk eller psykisk skade, **permanent invaliditet, immateriel skade eller tingsskade**, der er direkte forvoldt af handlinger eller undladelser, der strider mod en medlemsstats straffelov

Begrundelse

Der er foretaget en ordnet og detaljeret opregning af de former for skade, som et offer for en forbrydelse kan lide, herunder materiel og immateriel skade samt formuegoder, der er gået tabt eller er blevet skadet direkte under begåelsen af forbrydelsen.

Ændringsforslag 30
Artikel 2, stk. 2, litra b

b) "forsætlig forbrydelse", **"nære slægtninge"**, "person, der har mistet en forsørger" defineres i overensstemmelse med gældende lov i den medlemsstat, **hvor** forbrydelsen **er** begået.

b) "forsætlig forbrydelse", **"ægtefæller", "førstegradsslægtninge"**, "person, der har mistet en forsørger", defineres i overensstemmelse med gældende lov i den medlemsstat, **på hvis område** forbrydelsen **blev** begået.

Begrundelse

Udtrykket "nære slægtninge" er for bredt og vagt i juridisk henseende. Man bør derfor undgå forvirring ved udtrykkeligt at nævne ægtefæller og førstegradsslægtninge.

Ændringsforslag 31 Artikel 2, stk. 2, litra c

c) "personskade" omfatter både psykisk og fysisk skade.

c) "personskade" omfatter både psykisk og fysisk skade **samt permanent invaliditet forårsaget heraf.**

Begrundelse

Kræver ingen nærmere forklaring.

Ændringsforslag 32 Artikel 4, stk. 1

1. Erstatningen skal dække økonomiske og ikke-økonomiske tab, som er en direkte følge af den personskade, *ofret* har lidt, eller hvis der er tale om **nære slægtninge** eller personer, der har mistet en forsørger, som er en direkte følge af *ofrets* dødsfald.

1. Erstatningen skal dække økonomiske **tab såsom afhjælpning af materiel skade og tingsskade** og ikke-økonomiske tab **såsom afhjælpning af immateriel skade**, som er en direkte følge af den personskade, *ofret* har lidt, eller hvis der er tale om **ægtefæller, førstegradsslægtninge** eller personer, der har mistet en forsørger, **de tab**, som er en direkte følge af *ofrets* dødsfald.

Begrundelse

Jf. "mutatis mutandis" begrundelserne til ændringsforslag 29 og 30.

Ændringsforslag 33 Artikel 4, stk. 2, litra a

a) fra sag til sag, når erstatningen i sin helhed ikke afviger væsentligt fra, hvad ansøgeren har fået eller kunne forvente at få tilkendt i **en civil retssag** i den medlemsstat, der har ansvaret for at yde

a) fra sag til sag, når erstatningen i sin helhed ikke afviger væsentligt fra, hvad ansøgeren har fået eller kunne forvente at få tilkendt i **henhold til de nationale bestemmelser om civilretligt ansvar** i den medlemsstat, der har ansvaret for at yde

erstatning, eller

erstatning, eller

Begrundelse

Formålet er at gøre teksten klarere.

Ændringsforslag 34

Artikel 4, stk. 2, litra b og afsnit 1 a

b) efter forud fastsatte satser for hele erstatningen eller for nogle eller alle de **tab**, der er dækket af erstatningen.

De satser, der er nævnt i litra b), skal afspejle gennemsnittet af, hvad der ville blive ydet i skadeserstatning for lignende tab ifølge de civilretlige regler i den medlemsstat, der har ansvaret for at yde erstatning.

b) efter forud fastsatte satser for hele erstatningen eller for nogle eller alle de **materielle og immaterielle skader og tingsskader**, der er dækket af erstatningen.

De satser, der er nævnt i litra b), skal afspejle gennemsnittet af, hvad der ville blive ydet i skadeserstatning for lignende tab ifølge de civilretlige regler i den medlemsstat, der har ansvaret for at yde erstatning, **og de aktualiseres årligt i op- eller nedadgående retning i overensstemmelse med stigningen eller faldet i det officielt fastsatte leveomkostningsindeks.**

Begrundelse

Se ændringsforslag 29. Satserne bør desuden justeres i overensstemmelse med stigningen eller faldet i leveomkostningsindekset.

Ændringsforslag 35

Artikel 4, stk. 3, afsnit 1 og 1 a (nyt)

3. Som en fravigelse af stk. 2 kan medlemsstaterne fastsætte et maksimumsbeløb på mindst **60 000 EUR** for det samlede erstatningsbeløb til en og samme ansøger.

3. Som en fravigelse af stk. 2 kan medlemsstaterne fastsætte et maksimumsbeløb på mindst **100 000 EUR** for det samlede erstatningsbeløb til en og samme ansøger.

Dette beløb aktualiseres årligt i op- eller nedadgående retning i overensstemmelse med stigningen eller faldet i det af Eurostat officielt fastsatte leveomkostningsindeks.

Begrundelse

I betragtning af at der i øjeblikket findes enorme forskelle mellem de maksimumsbeløb, som lovgivningen i de enkelte medlemsstater giver mulighed for at yde som erstatning til ofre for forbrydelser (og som i nogle tilfælde kan nå helt op på 800.000 euro), er det rimeligt at bestemme, at dette maksimumsbeløb, som fastsættes af medlemsstaterne, under ingen omstændigheder skal være under 100.000 euro, idet de budgetmæssige virkninger heraf ikke menes at blive alt for store. Formålet er at begrænse eller undgå en alt for forskellig og uretfærdig behandling, som kunne opstå, når to personer, der har lidt omtrent de samme skader i forbindelse med omtrent de samme forbrydelser, men i forskellige medlemsstater, modtager fuldstændig forskellig erstatning.

Dette er ikke til hinder for, at de stater, der måtte ønske det, kan fastsætte beløb, som går langt ud over denne minimumstærskel.

Ændringsforslag 36 Artikel 4, stk. 4

4. Erstatningen kan udbetales som et engangsbeløb eller i rater hvad angår hele erstatningen eller en del af eller alle de **tabsposter**, som erstatningen omfatter.

4. Erstatningen kan udbetales som et engangsbeløb eller i rater, hvad angår hele erstatningen, eller en del af eller alle de **materielle og immaterielle skader, tingsskader eller den permanente invaliditet**, som erstatningen omfatter, **medmindre dette medfører alvorlige økonomiske problemer.**

Begrundelse

Se begrundelsen til ændringsforslag 29.

En undtagelsesbestemmelse for de tilfælde, hvor økonomiske afsavn ellers ville blive konsekvensen, vil sikre, at erstatningens mulighed for at dække tabet ikke undergraves.

Ændringsforslag 37 Artikel 5, stk. 1, afsnit 1, indledning

1. Medlemsstaterne skal udbetale forskud af erstatningen, hvis:

1. Medlemsstaterne skal udbetale forskud af erstatningen, hvis **følgende betingelser er opfyldt:**

Or. es

Begrundelse

Alle betingelserne skal være opfyldt samtidig.

Ændringsforslag 38
Artikel 5, stk. 1, litra b

b) der er grund til at tro, at den endelige afgørelse ikke kan **træffes hurtigt** efter indgivelse af ansøgning om erstatning

b) der er grund til at tro, at den endelige afgørelse **eller den endelige vurdering af de medicinske resultater og følger af forbrydelsen på lang sigt** ikke kan **afsluttes inden for en kort frist** efter indgivelse af ansøgning om erstatning

Begrundelse

Hvis ofrets økonomiske situation gør det nødvendigt, bør der også kunne ydes et forskud, når der kræves lang tid til at foretage den endelige vurdering af resultaterne og de medicinske følger af en forbrydelse.

Ændringsforslag 39
Artikel 5, stk. 1, litra c

c) det er berettiget i lyset af ansøgerens økonomiske forhold, og

c) det er berettiget i lyset af ansøgerens **særligt vanskelige** økonomiske forhold, og

Begrundelse

Der bør ydes forskud i de tilfælde, hvor ofret befinder sig i store økonomiske vanskeligheder.

Ændringsforslag 40
Artikel 5, stk. 1, litra d

d) det med rimelig sikkerhed kan fastslås, at skadevolderen hverken helt eller delvist vil være i stand til at opfylde en dom eller en afgørelse, der tilkender ofret skadeserstatning.

udgår

Begrundelse

Dette litra bør udgå, for selv om skadevolderen har tilstrækkelige midler til at leve op til erstatningsansvaret for den forvoldte skade, kan et offer i en særlig vanskelig situation ikke vente i årevis på en endelig retsafgørelse.

Ændringsforslag 41
Artikel 5, stk. 2

2. Medlemsstaterne **kan kræve** hel eller delvis tilbagebetaling af det udbetalte forskud, hvis den endelige afgørelse af erstatningsansøgningen indebærer, at ansøgningen afvises, eller der tilkendes en erstatning, der er lavere end forskuddet.

2. Medlemsstaterne **kræver** hel eller delvis tilbagebetaling af det udbetalte forskud, hvis den endelige afgørelse af erstatningsansøgningen indebærer, at ansøgningen afvises, eller der tilkendes en erstatning, der er lavere end forskuddet.

Begrundelse

Medlemsstaterne bør kræve tilbagebetaling, for i modsat fald vil der være tale om uberettiget berigelse, og det vil give anledning til uacceptable forskelle mellem medlemsstaterne.

Ændringsforslag 42
Artikel 6

Hvis de ønsker det, kan medlemsstaterne afvise at yde erstatning til ansøgere, der kun har lidt mindre skader.

Hvis de ønsker det, kan medlemsstaterne **fastsætte mindstebeløb på højst 250 EUR for at** afvise at yde erstatning til ansøgere, der kun har lidt mindre skader **forstået som skader, der ikke har haft nogen væsentlig økonomisk eller ikke-økonomisk, direkte eller indirekte indvirkning på ofrets liv og livskvalitet.**

Begrundelse

I de tilfælde, hvor det samlede erstatningsbeløb, der tilkommer ofret, er under 250 euro, kan medlemsstaterne afvise at udbetale erstatningen, fordi omkostninger og administration i forbindelse hermed langt overstiger erstatningsbeløbet. Dette er imidlertid ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan vælge at udbetale erstatning, uanset hvor lille beløbet er.

Begrebet "mindre skader" bør defineres nærmere med henblik på at sikre, at alle ofre får en dækkende erstatning.

Ændringsforslag 43
Artikel 7

Medlemsstaterne kan bestemme, at erstatningen skal **nedsættes eller afvises** på grund af ansøgerens **handlemåde i forhold til** den begivenhed, der har påført ham skade eller ført til hans dødsfald.

Medlemsstaterne kan bestemme, at erstatningen skal **afvises eller nedsættes forholdsmæssigt** på grund af ansøgerens **medansvar for** den begivenhed, der har påført ham skade eller ført til hans dødsfald.

Begrundelse

Enhver nedsættelse af erstatningen skal stå i forhold til graden af ofrets medansvar for den stedfundne forbrydelse.

Medlemsstaterne bør have mulighed for at nedsætte eller afvise erstatning, når ofret har været medskyldig i forbrydelsen, f.eks. ved at optræde provokerende.

Ændringsforslag 44

Artikel 8, stk. 1

1. Medlemsstaterne kan i de sager, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra a), og uden at det berører anvendelsen af artikel 5, gøre ydelse af erstatning betinget af, at ansøgeren har gjort en rimelig indsats for at opnå og få fuldbyrdet en dom eller en afgørelse om erstatning fra skadevolderen.

1. Medlemsstaterne kan i de sager, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra a) **og litra aa)**, og uden at det berører anvendelsen af artikel 5, gøre ydelse af erstatning betinget af, at ansøgeren **forlægges** har gjort en rimelig indsats for at opnå og få fuldbyrdet en dom eller en afgørelse om erstatning fra skadevolderen, **og at mulighederne for at få erstatning fra socialsikringsordninger eller private forsikringer er udtømt.**

Begrundelse

Inden ofret søger om statslig støtte, skal vedkommende have udtømt mulighederne for at få erstatning fra socialsikringsordninger eller private forsikringer.

Ændringsforslag 45

Artikel 8, stk. 2, litra a

a) det **må formodes**, at skadevolderen hverken helt eller delvist vil være i stand til at opfylde en dom eller en afgørelse om skadeserstatning

a) det **er godtgjort**, at skadevolderen hverken helt eller delvist vil være i stand til at opfylde en dom eller en afgørelse om skadeserstatning

Begrundelse

Kræver ingen nærmere forklaring.

Ændringsforslag 46

Artikel 8, stk. 2, litra b

b) ansøgeren ikke har været i stand til at opnå en dom eller en afgørelse om skadeserstatning inden for en frist på **to år**

b) ansøgeren ikke har været i stand til at opnå en dom eller en afgørelse om skadeserstatning inden for en frist på **et år**

efter forbrydelsen, fordi politiets undersøgelse eller straffesagen endnu ikke er afsluttet, eller

efter forbrydelsen, fordi politiets undersøgelse eller straffesagen endnu ikke er afsluttet, eller

Begrundelse

Fristen på to år er for lang og vil være endnu en faktor, der bidrager til at forværre den sekundære viktimisering.

Ændringsforslag 47 Artikel 9, stk. 1

1. For at undgå dobbelt erstatning **kan** medlemsstaterne i erstatningsbeløbet **fradrage** enhver erstatning eller andre ydelser, der er udbetalt fra andre kilder for de samme skader, eller **kræve** disse tilbagebetalt.

1. For at undgå dobbelt erstatning **fradrager** medlemsstaterne i erstatningsbeløbet enhver erstatning eller andre ydelser, der er udbetalt fra andre kilder for de samme skader, eller **kræver** disse tilbagebetalt.

Begrundelse

For at undgå uberettiget berigelse og forskelle mellem medlemsstaterne bør disse undgå dobbelt erstatning.

Ændringsforslag 48 Artikel 10

Medlemsstaten eller den kompetente myndighed **kan indtræde** i rettighederne for den person, der har fået tilkendt erstatning, for det udbetalte erstatningsbeløb.

Medlemsstaten eller den kompetente myndighed **indtræder** i rettighederne for den person, der har fået tilkendt erstatning, for det udbetalte erstatningsbeløb.

Begrundelse

Kræver ingen nærmere forklaring.

Ændringsforslag 49 Artikel 11, stk. 1

1. Medlemsstaterne kan i de sager, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra a), gøre ydelse af erstatning betinget af, at ansøgeren har anmeldt forbrydelsen til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor forbrydelsen er begået.

1. Medlemsstaterne kan i de sager, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra a) **og litra aa)**, gøre ydelse af erstatning betinget af, at ansøgeren har anmeldt forbrydelsen til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor forbrydelsen er begået.

Denne betingelse anses for at være opfyldt, når ansøgeren anmelder forbrydelsen i bopælslandet *i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager.*

Denne betingelse anses for at være opfyldt, når ansøgeren anmelder forbrydelsen *til de kompetente myndigheder* i bopælslandet, *hvis den pågældende ikke har haft mulighed herfor i den medlemsstat, hvor lovovertrædelsen blev begået, eller i tilfælde af en grov forbrydelse ikke har ønsket det.*

Den myndighed, som anmeldelsen indgives til, videresender den straks til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor lovovertrædelsen er blevet begået, hvis den ikke selv er kompetent i sagen. Anmeldelsen behandles efter national ret i den stat, hvor lovovertrædelsen er blevet begået.

Begrundelse

Henvisninger til andre retsakter bør undgås, sådan som det fremgår af retningslinje 16 i den interinstitutionelle overenskomst af 22. december 1998 om fælles retningslinjer for EF-lovgivningens affattelse.

Ændringsforslag 50 Artikel 11, stk. 2

2. De medlemsstater, der anvender den betingelse, der er nævnt i stk. 1, kan bestemme, at politianmeldelse skal ske inden for en nærmere fastsat frist. Denne frist skal være på mindst **syv dage** fra den dato, hvor forbrydelsen blev begået.

2. De medlemsstater, der anvender den betingelse, der er nævnt i stk. 1, kan bestemme, at politianmeldelse skal ske inden for en nærmere fastsat frist. Denne frist skal være på mindst **en måned** fra den dato, hvor forbrydelsen blev begået.

Begrundelse

En frist på en måned er mere rimelig i betragtning af de pinefulde omstændigheder, ofret sædvanligvis befinder sig i.

Ændringsforslag 51 Artikel 11, stk. 3, litra b

b) alvorlige hindringer som følge af, at ofret har bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor forbrydelsen er begået.

b) alvorlige hindringer **og sproglige vanskeligheder** som følge af, at ofret har bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor forbrydelsen er begået.

Begrundelse

I tilfælde af grænseoverskridende situationer skal der tages hensyn til ofrets sproglige vanskeligheder.

Ændringsforslag 52 Artikel 11, stk. 3, litra b a (nyt)

ba) andre væsentlige hindringer, som med rimelighed kan siges at have forhindret ofret i at anmelde forbrydelsen.

Begrundelse

De omstændigheder, som legitimt kan have forhindret ofret i at anmelde forbrydelsen, har ikke nødvendigvis noget at gøre med forbrydelsen eller det forhold, at ofret har bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor forbrydelsen er begået (der kan f.eks. være tale om alvorlig sygdom eller en ikke-relateret alvorlig skade).

Ændringsforslag 53 Artikel 12, stk. 2, litra a

a) en sådan udsættelse er nødvendig for at fastslå, om skaden blev forvoldt ved en forsætlig forbrydelse, og

a) en sådan udsættelse er nødvendig for at fastslå, om ***den fysiske eller psykiske skade, den immaterielle skade eller tingsskaden*** blev forvoldt ved en forsætlig forbrydelse, og

Begrundelse

Immaterielle skader er skader, ofret har lidt, og som ikke kan erstattes, eller som det er vanskeligt at vurdere økonomisk (f.eks. smerte, fysisk og psykisk lidelse osv.), og som medlemsstaterne også bør erstatte som immaterielle skader.

Ændringsforslag 54 Artikel 12, stk. 2, litra b

b) det ikke forsinker behandlingen ***unødigt*** eller skaber belastende økonomiske problemer for ansøgeren.

b) det ikke forsinker behandlingen ***i mere end et år*** eller skaber belastende økonomiske problemer for ansøgeren.

Begrundelse

Straffesager kan somme tider vare flere år, og desuden er det meget vanskeligt at bestemme, hvornår en forsinkelse kan betragtes som unødigt.

Ændringsforslag 55
Artikel 13, stk. 2

2. Hvis medlemsstaterne anvender en betingelse, som omhandlet i stk. 1, skal medlemsstaterne indføre undtagelser, når ansøgeren ikke med rimelighed kunne forventes at indgive ansøgning inden for den fastsatte frist. Det skal også gælde i de tilfælde, hvor ofret har været forhindret på grund af sin bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor forbrydelsen blev begået.

2. Hvis medlemsstaterne anvender en betingelse, som omhandlet i stk. 1, skal medlemsstaterne indføre undtagelser, når ansøgeren ikke med rimelighed kunne forventes at indgive ansøgning inden for den fastsatte frist. Det skal også gælde i de tilfælde, **hvor der foreligger force majeure, eller** hvor ofret har været forhindret på grund af sin bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor forbrydelsen blev begået, **eller hvis ofret er et barn.**

Begrundelse

Der bør indføres undtagelser for udløb af frister, når der foreligger force majeure, som begrundes dette, samt når ofret er et barn og ikke kan handle uden en stedfortræder. Der bør tages højde for, at børn, når de bliver myndige, kan udøve de rettigheder, som de i sin tid ikke kunne udøve.

Ændringsforslag 56
Artikel 14, stk. 2

2. Medlemsstaterne **forsøger at holde** de administrative formaliteter, der kræves opfyldt af en ansøger, på et minimum, uden at det berører muligheden for at foretage en grundig vurdering af ansøgningen og træffe afgørelse om erstatningsydelsen.

2. Medlemsstaterne **holder** de administrative formaliteter, der kræves opfyldt af en ansøger, på et minimum, uden at det berører muligheden for at foretage en grundig vurdering af ansøgningen og træffe afgørelse om erstatningsydelsen.

Begrundelse

Kræver ingen nærmere forklaring.

Ændringsforslag 57
Artikel 15, stk. 2

2. De oplysninger, der henvises til i stk. 1, omfatter de betingelser, der er nævnt i artikel 2-13, og de administrative formaliteter, der kræves opfyldt for indgivelse af ansøgning, herunder i givet

2. De oplysninger, der henvises til i stk. 1, omfatter de betingelser, der er nævnt i artikel 2-13, og de administrative formaliteter, der kræves opfyldt for indgivelse af ansøgning, herunder i givet

fald om den særlige og territoriale jurisdiktion for de myndigheder, der er nævnt i artikel 14, stk. 1. Oplysningerne skal være til rådighed på alle De Europæiske Fællesskabers officielle sprog.

fald om den særlige og territoriale jurisdiktion for de myndigheder, der er nævnt i artikel 14, stk. 1. Oplysningerne skal være til rådighed på alle De Europæiske Fællesskabers officielle sprog **og udleveres gratis.**

Begrundelse

Hvis oplysningerne skal være fuldt tilgængelige, skal de være gratis. Dette er i overensstemmelse med princippet i artikel 23, stk. 2.

Ændringsforslag 58

Artikel 16, stk. 1

1. Hvis forbrydelsen begås i en anden medlemsstat end den, hvor ansøgeren har bopæl, har ansøgeren ret til at indgive ansøgning til **en** myndighed i **sidstnævnte medlemsstat**, forudsat at ansøgeren er omfattet af artikel 2, stk. 1.

1. Hvis forbrydelsen begås i en anden medlemsstat end den, hvor ansøgeren har bopæl, har ansøgeren ret til at indgive ansøgning til **den kompetente** myndighed i **bopælslandet**, forudsat at ansøgeren er omfattet af artikel 2, stk. 1.

Begrundelse

Hermed tydeliggøres og præciseres teksten.

Ændringsforslag 59

Artikel 16, stk. 2

2. Medlemsstaterne opretter eller udpeger en eller flere myndigheder, herefter kaldet "bistandsydende myndigheder", med ansvar for anvendelse af stk. 1.

2. Medlemsstaterne opretter eller udpeger en eller flere myndigheder, herefter kaldet "bistandsydende myndigheder", med ansvar for anvendelse af stk. 1, **som skal være knyttet til de myndigheder, der i givet fald er ansvarlige for den statslige erstatningsordning i hver medlemsstat.**

Begrundelse

De bistandsydende myndigheder skal være de samme som, eller være knyttet til, de nationale myndigheder, som er ansvarlige for den gældende erstatningsordning i de enkelte medlemsstater.

Ændringsforslag 60
Artikel 17, stk. 1

1. Den bistandsydende myndighed skal give ansøgeren de oplysninger, der er nævnt i artikel 15, stk. 1, og udlevere de gældende ansøgningsformularer med udgangspunkt i den håndbog, der udarbejdes i overensstemmelse med artikel 24, stk. 2.

1. Den bistandsydende myndighed skal give ansøgeren de oplysninger, der er nævnt i artikel 15, stk. 1, og udlevere de gældende **harmoniserede** ansøgningsformularer med udgangspunkt i den håndbog, der udarbejdes i overensstemmelse med artikel 24, stk. 2.

Begrundelse

Det er meget vigtigt, at der på fællesskabsplan forefindes harmoniserede ansøgningsskemaer med henblik på at lette det administrative arbejde.

Ændringsforslag 61
Artikel 17, stk. 2

2. Den bistandsydende myndighed bistår ansøgeren med at udfylde ansøgningen om erstatning og sikrer i det omfang, det er muligt, at denne ledsages af de nødvendige bilag.

2. Den bistandsydende myndighed bistår ansøgeren med at udfylde ansøgningen om erstatning og sikrer i det omfang, det er muligt, at denne ledsages af de nødvendige bilag **med supplerende oplysninger**.

Begrundelse

Kræver ingen nærmere forklaring.

Ændringsforslag 62
Artikel 17, stk. 2 a (nyt)

2a. Den bistandsydende myndighed sørger for de nødvendige oversættelser med henblik på at sikre, at ansøgningen om erstatning og de supplerende oplysninger og bilag foreligger på et sprog, der accepteres af den myndighed, de indgives til.

Begrundelse

Den myndighed, der bistår ofret, bør sørge for eventuelle nødvendige oversættelser.

Ændringsforslag 63
Artikel 17, stk. 3

3. Den bistandsydende myndighed foretager ingen vurdering af ansøgningen. Den kan kun afvise ansøgningen, hvis det er åbenlyst, at ansøgningen ikke indgives i god tro.

3. Den bistandsydende myndighed foretager ingen vurdering af ansøgningen. Den kan kun afvise ansøgningen **skriftligt og med en behørig begrundelse**, hvis det er åbenlyst, at ansøgningen ikke indgives i god tro.

Begrundelse

En afvisning bør være skriftlig og begrundet, således at den kan kontrolleres af en domstol.

Ændringsforslag 64
Artikel 18, første punktum

Den bistandsydende myndighed fremsender ansøgningen og eventuelle bilag direkte til den kompetente myndighed i den medlemsstat, der skal træffe afgørelse om ansøgningen, herefter kaldet den "besluttende myndighed".

Den bistandsydende myndighed fremsender **under anvendelse af en harmoniseret formular for kommunikation mellem myndigheder** ansøgningen og eventuelle bilag direkte til den kompetente myndighed i den medlemsstat, der skal træffe afgørelse om ansøgningen, herefter kaldet den "besluttende myndighed".

Begrundelse

Kommunikationen mellem de bistandsydende myndigheder bør foregå via en harmoniseret formular, idet dette vil give indlysende administrative og retssikkerhedsmæssige fordele.

Ændringsforslag 65
Artikel 18, andet punktum, indledning

Den bistandsydende myndighed fremsender samtidig følgende oplysninger til den besluttende myndighed:

Den bistandsydende myndighed fremsender **via den harmoniserede formular for kommunikation** samtidig følgende oplysninger til den besluttende myndighed:

Begrundelse

Se begrundelsen til det foregående ændringsforslag.

Ændringsforslag 66

Artikel 18, litra b

b) en liste over vedlagte bilag

b) en liste over vedlagte bilag **og eventuelle nødvendige oversættelser heraf**

Begrundelse

Se begrundelsen til ændringsforslag 62 til artikel 17, stk. 2 a (nyt).

Ændringsforslag 67

Artikel 18, litra d

d) eventuelt angivelse af, på hvilket sprog **ansøgningen er udfærdiget.**

d) eventuelt angivelse af, på hvilket sprog **den harmoniserede ansøgningsformular er udfyldt.**

Begrundelse

Tydeliggørelse af teksten. Se i øvrigt ændringsforslag 59 til artikel 17, stk. 1.

Ændringsforslag 68

Artikel 19

Så snart den besluttende myndighed har modtaget de oplysninger, der er nævnt i artikel 18, fremsender den besluttende myndighed snarest muligt følgende oplysninger direkte til den bistandsydende myndighed:

Så snart den besluttende myndighed har modtaget de oplysninger, der er nævnt i artikel 18, fremsender den besluttende myndighed **under anvendelse af den harmoniserede formular for kommunikation mellem myndigheder** snarest muligt følgende oplysninger direkte til den bistandsydende myndighed:

Begrundelse

Se ændringsforslag 63.

Ændringsforslag 69
Artikel 20

Den bistandsydende myndighed bistår ansøgeren med at efterkomme en anmodning om yderligere oplysninger fremsat af den besluttende myndighed og med ***efterfølgende så hurtigt som muligt*** at fremsende disse oplysninger direkte til den besluttende myndighed eventuelt vedlagt en liste over de fremsendte bilag.

Den bistandsydende myndighed bistår ansøgeren med at efterkomme en anmodning om yderligere oplysninger fremsat af den besluttende myndighed og med ***straks herefter*** at fremsende disse oplysninger direkte til den besluttende myndighed eventuelt vedlagt en liste over de fremsendte bilag.

Begrundelse

Fremsendelsen bør ske med det samme.

Ændringsforslag 70
Artikel 21, stk. 2, litra b

b) at ansøgeren kan høres direkte af den besluttende myndighed i overensstemmelse med dennes nationale lovgivning via en tele- eller videokonference.

b) at ansøgeren kan høres direkte af den besluttende myndighed i overensstemmelse med dennes nationale lovgivning via en tele- eller videokonference ***eller et andet tilsvarende kommunikationsmiddel.***

Begrundelse

Den moderne kommunikationsteknologi giver i dag flere muligheder end tele- og videokonferencer, hvilket der bør tages hensyn til. Desuden bør der tages højde for, at vore dages hastige teknologiske udvikling kan føre til helt nye kommunikationsmidler i fremtiden.

Ændringsforslag 71
Artikel 23, stk. 1, litra b

b) den fulde ordlyd af den afgørelse, som den besluttende myndighed har truffet, således at sproget bestemmes af dens nationale lovgivning

udgår

Begrundelse

Det skal sikres, at afgørelsens tekst er forståelig for ofret. Ansvaret for oversættelse af dokumenter bør deles mellem den bistandsydende myndighed og den myndighed, der træffer

afgørelse.

Ændringsforslag 72
Artikel 24, stk. 1 a (nyt)

1a. Kommissionen udarbejder i samarbejde med medlemsstaterne den harmoniserede formular til ansøgning om erstatning, der er omhandlet i artikel ..., stk. ..., og den harmoniserede formular for kommunikation mellem myndigheder, der er omhandlet i artikel..., stk.

Kommissionen drager omsorg for, at de nævnte formularer oversættes til alle Det Europæiske Fællesskabs officielle sprog.

Begrundelse

De harmoniserede formularer bør udarbejdes af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne.

Ændringsforslag 73
Artikel 24, stk. 2

2. Kommissionen udarbejder i samarbejde med medlemsstaterne og inden for rammerne af det europæiske retlige netværk for civil- og handelssager oprettet ved beslutning 2001/470/EF en håndbog med de oplysninger, som medlemsstaterne har fremsendt i overensstemmelse med stk. 1, og offentliggør den på internettet. Kommissionen arrangerer den nødvendige oversættelse af denne håndbog.

2. Kommissionen udarbejder i samarbejde med medlemsstaterne og inden for rammerne af det europæiske retlige netværk for civil- og handelssager oprettet ved beslutning 2001/470/EF en håndbog med de oplysninger, som medlemsstaterne har fremsendt i overensstemmelse med stk. 1, og offentliggør den på internettet. Kommissionen arrangerer den nødvendige oversættelse af denne håndbog ***til alle Det Europæiske Fællesskabs officielle sprog.***

Begrundelse

Håndbogen bør være oversat til alle officielle fællesskabssprog.

Ændringsforslag 74
Artikel 25, litra b

b) fremme af et tæt samarbejde og udveksling af oplysninger mellem de bistandsydende og de besluttende myndigheder i medlemsstaterne, og

b) **udvikling**, fremme **og forbedring** af **samt støtte til** et tæt samarbejde og udveksling af oplysninger mellem de bistandsydende og de besluttende myndigheder i medlemsstaterne, og

Begrundelse

Udvidelse og en mere detaljeret definition af kontaktpunkternes opgaver.

Ændringsforslag 75

Artikel 27, stk. 4

4. Medlemsstaterne sender Kommissionen de **vigtigste** nationale retsforskrifter, de udsteder på direktivets område.

4. Medlemsstaterne sender Kommissionen de nationale retsforskrifter, de udsteder på direktivets område.

Begrundelse

Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen om alle de retsforskrifter, de udsteder, ikke kun dem, de betragter som "de vigtigste".

BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

I de fleste lande i verden og således også i EU er strafferetten forsat fokuseret på at definere de forskellige forbrydelser som de former for adfærd, der betragtes som uforenelige med de grundlæggende normer og principper for retsstaten, og som følge heraf reagerer staten over for adfærd og handlinger, der betragtes som lovovertrædelser, ved at idømme gerningsmanden en straf, der afspejler den forvoldte skade, bl.a. med det formål at afholde lovovertræderne fra at gentage de strafbare handlinger og at afskrække andre fra en lignende adfærd.

Det strafferetslige system i vore dage kan altså siges at begrænse sig til at anvende retten på dette område som et forhold mellem staten og lovovertræderen, hvor vægten lægges på afstraffelsen af sidstnævnte, idet man først i den senere tid er begyndt at træffe foranstaltninger med henblik på rehabilitering og genindslusning af den dømte i samfundet.

II. OFRET FOR FORBRYDELSE, STØTTEFORANSTALTNINGER PÅ NATIONALT OG INTERNATIONALT PLAN

a) Generelle betragtninger

Paradoksalt nok er ofret for forbrydelsen i dette strafferetslige system ikke genstand for nogen nævneværdig opmærksomhed, men overlades til sig selv uden tilstrækkelig beskyttelse og passende erstatning.

I de seneste årtier har kriminologer og strafferetsansvarlige politikere derfor i særlig grad fokuseret på ofrets stilling i forbindelse med retsforfølgningen og på varetagelsen af dets interesser.

Nylige undersøgelser har påvist den angstfyldte og pressede situation, ofret befinder sig i efter forbrydelsen, samt de problemer, den pågældende støder på. Disse undersøgelser giver et troværdigt belæg for at hævde, at støtte til ofre bør være et fast element i kriminalpolitikken.

Støtten til ofret bør omfatte to typer foranstaltninger, som supplerer hinanden indbyrdes: dels den materielle, psykologiske, sundhedsmæssige og sociale hjælp, dels afhjælpningen af de materielle og/eller immaterielle skader, som ofret eller dets pårørende har lidt.

Alt dette er grunden til, at ofret bør sikres erstatning, ikke blot for, i videst muligt omfang, at råde bod på de skader og lidelser, vedkommende er påført, men også for at mildne den sociale konflikt, forbrydelsen har givet anledning til, og fremme anvendelsen af en rationel og korrekt kriminalpolitik.

Optimalt burde afhjælpningen eller erstatningen ydes af skadevolderen selv og fastsættes af en civil- eller (i nogle lande) kriminalret eller som led i en retslig eller udenretslig overenskomst mellem ofret og skadevolderen. Men selv om ofret eller dets pårørende i teorien kan opnå denne form for erstatning, har det i praksis kun sjældent været muligt at opnå fuld

erstatning fra skadevolderen, fordi denne enten ikke er identificeret, er forsvundet eller er ubemidlet.

b) Foranstaltninger på nationalt plan

De ovennævnte problemer har siden 60'erne foranlediget en række medlemsstater til at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger til indførelse af erstatningsordninger for ofre for forbrydelser, der har form af offentlige fonde og bygger på principper om solidaritet og social retfærdighed, og som skal anvendes i de tilfælde (som er de fleste), hvor ofret ikke kan opnå erstatning på anden vis.

De to første love om beskyttelse af ofre for forbrydelser blev vedtaget i 1965 i henholdsvis USA og Canada. Deres eksempel blev siden fulgt op i Europa af Finland (1973), Irland (1974), Nederlandene (1975), Norge (1976), Frankrig (1977), Luxembourg (1984), Belgien (1985) og Tyskland (1976), idet sidstnævntes lov efterfølgende er blevet ændret i 1983 og 1987, samt Spanien (1995). Desuden har stater som Italien (1980), Frankrig (1986) og Spanien (1992) indført love, der især fokuserer på ofre for terrorforbrydelser som følge af, at disse lande har været ramt af den særlige brutalitet, der karakteriserer denne form for kriminalitet, som angriber de grundlæggende værdier, som civilisationen og menneskeslægten bygger på.

c) Foranstaltninger på internationalt plan

Uden for EU-regi kan man pege på følgende retsinstrumenter:

1) Europarådets konvention nr. 116 af 24. november 1983 om erstatning til ofre for voldsforbrydelser, som, selv om den er en afgørende reference i Europa, fortsat ikke er blevet ratificeret af flere EU-medlemsstater.

Konventionen trådte i kraft den 1. februar 1988, dvs. naturligvis kun for de stater, som har ratificeret den.

Denne konvention forpligter signatarstaterne til enten i deres lovgivning eller i deres administrative praksis at indføre en ordning for statslig erstatning til ofre for forsætlige voldsforbrydelser, som har påført ofret alvorlig skade eller endda forårsaget dets død.

I konventionen opregnes de former for skade, som der skal ydes erstatning for, herunder bl.a. indtægtstab for personer, der har mistet deres bevægelsesfrihed som følge af kvæstelser, udgifter til læge og hospitalsindlæggelse, begravelsesudgifter samt for personer, for hvem der består forsørgelsespligt, tab af forsørger.

Konventionen bygger på princippet om social retfærdighed, ifølge hvilket hver medlemsstat ikke blot skal yde erstatning til sine egen statsborgere, men også til andre ofre for vold, der er begået på dens territorium, herunder udenlandske arbejdstagere, turister, studerende m.fl.

2) Europarådets henstilling nr. 11 fra 1985 om ofrets stilling i forbindelse med straffesager samt nr. 21 fra 1987 om bistand til ofre og forebyggelse af viktimisering.

3) De Forenede Nationers erklæring af 29. november 1985 om de grundlæggende principper for retfærdighed for ofre for kriminalitet og magtmisbrug, vedtaget med Generalforsamlingens resolution 40/34.

III. DEN EUROPÆISKE UNIONS POLITIK VEDRØRENDE OFRE FOR KRIMINALITET

Den Europæiske Union har indført et indre marked, som har medført oprettelse af et område uden indre grænser, hvor den frie bevægelighed for varer, personer, tjenester og kapital skal være garanteret, jf. EF-traktatens artikel 14.

Samtidig har EU med Amsterdam-traktatens ikrafttrædelse gjort det til et af sine hovedmål at bevare og udbygge Unionen som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor personernes frie bevægelighed skal være garanteret. Beskyttelsen af ofre for kriminalitet er en indlysende følge heraf.

Den europæiske borger kan ikke udøve sin ret til fri bevægelighed, hvis Unionen ikke træffer de fornødne foranstaltninger til at beskytte borgeren, når denne bliver offer for en forbrydelse på et hvilket som helst sted inden for dens territorium og uafhængigt af den pågældendes nationalitet, og sørger for erstatning for den lidte skade.

Derfor blev der i Rådets og Kommissionens Wien-handlingsplan, vedtaget af Rådet (RIA) den 3. december 1998, anmodet om, at man så nærmere på spørgsmålet om hjælp til ofre og muligheden for at træffe foranstaltninger på EU-plan.

Senere anmodede Det Europæiske Råd i konklusionerne fra mødet i Tampere den 15.-16. oktober 1999 om, at der blev udarbejdet minimumsstandarder for beskyttelse af ofrene for kriminalitet, navnlig for ofrenes adgang til domstolene og tilsvarende organer og deres ret til skadeserstatning.

Med henblik på at imødekomme disse henstillinger fremlagde Kommissionen den 14. juli 1999 en "meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg om ofre for kriminalitet i den Europæiske Union - Overvejelser om standarder og tiltag"¹. Nærværende udvalg vedtog den 25. april 2000 en betænkning herom udarbejdet af Patsy Sörensen (A5-0126/2000), og Parlamentet vedtog den 15. juni 2000 den heri indeholdte beslutning².

Efterfølgende vedtog Rådet sin rammeafgørelse 2001/220/RIA af 15. marts 2001³ om ofres stilling i forbindelse med straffesager, der sigtede på at give personer, som er blevet offer for forbrydelser hvor som helt i EU, en aktiv rolle i den strafferetlige proces, således at de får mulighed for at opnå en strafferetlig afgørelse, hvorved gerningsmanden dømmes til at betale erstatning. Forinden havde Parlamentet den 12. december 2000⁴ vedtaget en beslutning på grundlag af en betænkning af vor kollega Carmen Cerdeira Morterero (A5-0355/2000).

¹ KOM(1999) 349.

² EFT C 67 af 1.3.2001, s. 304.

³ EFT L 82 af 22.3.2001, s. 1.

⁴ EFT C 232 af 17.8.2001, s. 36.

Også som led i bestræbelserne for at opfylde det politiske mandat fra Tampere, fremlagde Kommissionen den 28. september 2001 en grønbog om erstatning til ofre for forbrydelser¹ som grundlag for en bred høring af såvel de offentlige administrationer som samfundet generelt om dette spørgsmål. Jeg havde den ære at blive valgt til ordfører for betænkningen herom, som vedtoges den 13. september 2002 (A5-0309/2002).

IV. FORSLAG TIL RÅDETS DIREKTIV OM ERSTATNING TIL OFRE FOR FORBRYDELSER - VURDERING

På nuværende tidspunkt har 13 EU-medlemsstater indført statslige ordninger for skadeserstatning til ofre for forbrydelser.

Samtidig er der imidlertid flere europæiske stater, som ikke har en særlig lovgivning på området, og blandt de medlemsstater, som har en særlig lovgivning, er der enorme forskelle, hvilket betyder, at muligheden for at få erstatning og erstatningens størrelse afhænger af bopælens eller gerningsstedets placering. Resultatet er, at to personer, som har været udsat for samme slags forbrydelse under identiske omstændigheder, men i to forskellige medlemsstater, kan modtage vidt forskellige erstatninger for de samme skader, eller en af dem får måske slet ingen erstatning.

Denne situation kan efter ordførerens opfattelse ikke tolereres inden for EU, fordi den har nogle uretfærdige og vilkårlige virkninger for ofrene for forbrydelser, som er aldeles uforenelige med målsætningen om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Den erstatning, som ofrene for forbrydelser på nuværende tidspunkt kan opnå, afhænger af den medlemsstat, hvori forbrydelsen fandt sted, selv om de nationale lovgivninger på området rummer meget store forskelle.

Ordføreren kan derfor ikke andet end glæde sig over og i første omgang give en positiv vurdering af Kommissionens forslag til direktiv, som har til formål at begrænse de uretfærdige virkninger af de eksisterende forskelle mellem erstatningernes størrelse i medlemsstaterne samt sikre, at såvel statsborgere som andre med lovligt ophold i EU modtager en dækkende erstatning for skader, de er blevet påført som ofre for forbrydelser begået hvor som helst på EU's territorium.

Ikke desto mindre har ordføreren fundet det hensigtsmæssigt at fremlægge 59 ændringsforslag til behandling i udvalget med henblik på at bidrage til, at den endelige tekst tilpasses til de reelle behov hos EU-borgere og andre med lovligt ophold, der udsættes for forbrydelser på Den Europæiske Unions område.

¹ KOM(2001) 536.